

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 7. Liberius Romam redit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. gus studiose sparferant, Liberium in Do-
 A. C. 358. ctrina de Filio, a Patre dissimili, secum
 consentire. Itaque cum Liberius Impe-
 ratori satisfacisset, licentiam redeundi
 Romam obtinuit. Episcopi, qui tunc
 Sirmii erant, ad Anti-Papam Felicem,
 quem pro legitimo Episcopo habebant,
 scripsere; ut eum reciperet, Ecclesiam
 Romanam communi potestate regerent,
 & præterita omnia oblivioni darentur;
 nam affectus, quo populus in Liberium
 ferebatur, seditionis causa fuerat, in qua
 usque ad cades sævitum.

§. VII.

Liberius Romam redit.

*Anast. in lib.
 Libell.
 Marc. &
 Fausti. p.4.*

Basilii, & Eustathius Aetium, & Eu-
 doxium non solum tanquam hæresis,
 sed etiam læsæ Reipublicæ reos, atque
 Galli Principis conjurationis conscios de-
 tulerunt. Theophilus Indus, qui apud
 Arianos Apostolus, & miraculorum Pa-
 trator audiebat, eadem accusatione im-
 plicitus, Heracleam in Pontum relega-
 tus est. Eudoxius Antiochia excedere,
 & domi se tenere iussus. Aetius in ma-
 nus suorum Accusatorum traditus, Pepu-
 zium Phrygiæ in exilium missus. Eu-
 nomius, paulo ante ab Eudoxio in Dia-
 conum creatus, & ad Imperatorem, Eu-
 doxii causam dicturus, legatus, a Basilii
 emissa.

emiffariis in via interceptus, & Midajam Phrygiæ proſcriptus. Ipſe Eudoxius Armeniam Patriam ſuam reſceſſit. Alii quoque numero ferme ſeptuaginta ſolum vertere juſſi. Itaque Anomeorum factio tota diſſipata videbatur.

Liberius Papa Romam rediit anno exilii ſui tertio, nempe 358. ſecunda Auguſti. Inter populi obviam procedentis plauſus quaſi Victor ingreſſus eſt. Felix Anti-Papa Senatui, populoque inviſus, urbe pulſus; ſed cum fautores ejus necdum eſſent compreſſi, ducentibus Clericis ſuis haud multo poſt reverſus, ſtationem annuntiare in Baſilica Julii trans Tiberim auſus eſt, tunc vero Fidelium, & præcipuorum ex civitate confluente multitudine Roma ſecundo probroſe eji-
Sozom. IV. c. 15.
 citur; Imperator quidem Felicem defendere conabatur, atque, ut una cum Liberio jure communi Romanæ Eccleſiæ præſſet, jubebat contra Canones, qui duos Episcopos in una Cathedra reſidere verant, at reſiſtentibus Romanis denique ceſſit. Felix ſecundo abire coactus, in parvum ſuum prædium, quod in via, ducente ad portum, habebat, ſe-
Theod. II. hiſt. c. 17. Philoſt. IV. n. 3.
 ceſſit, ubi ſervata Episcopali Dignitate ſine functionibus ad annos octo vixit, & obiit decimo Calendas Decembris, Valentini-
Libell. Marc. & Faust.
 ano 365. Eum nec S. O-

Sæculum IV. ptatus, nec S. Augustinus in seriem Epis-
A. C. 358. coporum Romanorum ponunt. (*)

(*) Valde inclementer hunc Felicem habet Fleurius, de quo Anonymus I. tres movet Quæstiones; an fuerit Sanctus, an fuerit Papa, & an fuerit Martyr? & semper pro affirmativa affert argumenta non contemnenda. Ad primum, an sit Sanctus? adducit Decisionem Gregorii XIII. Pontificis Maximi, ut refertur a Baronio ad annum 357. quam Canonizationi æquivalere dicit. Rursus Auctoritatem Martyrologiorum. Catalogum SS. Pontificum &c. &c. Item Inventionem Corporis in Tumba marmorea penes Reliquias SS. Marci, & Marcellini cum Inscriptione: *Corpus S. Felicis Papæ, & Martyris, qui damnavit Constantium.* Tandem non semper mansisse intrusum, & Arianorum amicum.

Ad secundam Quæstionem, an fuerit Papa? pro Pontificatu Felicis affert testimonium duorum Presbyterorum Marcellini, & Faustini in Libello precum &c. Clericos Ecclesiæ Romanæ, & Diaconum Damasum, postquam Liberio fidem jurassent, adhæsisse Felici. Id factum putat, quando Liberius cecidit, & se ipsum per Schisma ab Ecclesia Catholica separavit, acque sic Felicem, prius Antipapam, factum fuisse Legitimum Pontificem, consentientibus Romanæ Ecclesiæ Clericis. Etiam Sozomeni testimonium refert, & verba Lib. IV. *Felici tum Romanæ*